

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการ สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำภาษาไทยก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึก

สมมติฐาน

ผลสัมฤทธิ์การเขียนคำภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกและผลสัมฤทธิ์ของความคงทนในการเขียนคำภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างภายหลังการใช้แบบฝึก 2 สัปดาห์สูงกว่าหลังการใช้แบบฝึก

วิธีดำเนินการ

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนวัดหนองหลวง สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 22 คน
 2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1 แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทย จำนวน 10 ชุด ชุดละ 4 กิจกรรม จำนวนคำ ชุดละ 5 คำ รวมคำที่ใช้ในแบบฝึก จำนวน 50 คำ

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำภาษาไทย จำนวน 1 ชุด จำนวนคำ 50 คำ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบเติมคำลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ โดยมีผู้ดำเนินการสอบเป็นผู้อ่านข้อความให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนเขียนเฉพาะคำตอบลงในช่องว่าง จำนวน 50 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำภาษาไทยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำภาษาไทย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์สอนภาษาไทยอย่างน้อย 2 ปี จำนวน 4 ท่าน เป็นผู้พิจารณาและทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำภาษาไทยก่อนและหลังการใช้แบบฝึก โดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยที่สร้างขึ้นนี้ จำนวน 10 ชุด ชุดละ 5 คำ ในลักษณะการฝึกชุดละ 4 กิจกรรม คือ ฟังการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง ฝึกสังเกตเปรียบเทียบคำที่เขียนถูกกับคำที่เขียนผิด การให้ความหมายที่สัมพันธ์กับคำที่ใช้ฝึกและการทำแบบทดสอบแล้วสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยได้ถูกต้องสูงขึ้นและนักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมในแบบฝึกเป็นอย่างดี

2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์การเขียนคำสูงขึ้นเพราะจากการทดสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึก พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ใช้แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ของความคงทนในการเขียนคำ ทั้งนี้เพราะจากการทดสอบความแตกต่างการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกและภายหลังการใช้แบบฝึก 2 สัปดาห์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อสร้างและใช้แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำภาษาไทยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกพร้อมกับศึกษาความคงทนในการเขียนคำของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึก ผลการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบฝึกที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้น โดยอาศัยการสำรวจคำยากในหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 ของกรมวิชาการ ซึ่งมีจำนวนคำ 150 คำ นำไปทดสอบนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเหียง โรงเรียนวัดสันพระเจ้า โรงเรียนวัดหนองหลัว สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 38 คน โดยวิธีการเขียนตามคำบอก ครั้งละ 30 คำ/วัน ใช้เวลาทดสอบ 5 วัน แล้วนำผลการเขียนมาวิเคราะห์เรียงลำดับคำที่นักเรียนเขียนผิดมากที่สุดไปหาผิดน้อยตามลำดับ จำนวน 50 คำ (ดูภาคผนวก ข ประกอบ) นำมาสร้างแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทย จำนวน 10 ชุด ชุดละ 5 คำ ในลักษณะการฝึกชุดละ 4 กิจกรรม คือ ฟังการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง ฝึกสังเกตเปรียบเทียบคำที่เขียนถูกกับคำที่เขียนผิด การให้ความหมายที่สัมพันธ์กับคำที่ใช้ฝึกและ การทำแบบทดสอบพร้อมตรวจคำตอบ ผลการศึกษาพบว่าคำที่นักเรียนเขียนผิดมากนั้น เป็นคำยากที่มีตัวสะกดไม่ตรงแม่ คำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาต และคำยากที่ใช้ในบทร้อยกรอง ซึ่งเมื่อนำออกมาเขียนเป็นคำแล้วยากต่อการอธิบายความหมายและยากต่อการนำมาเขียนเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายได้ ผู้ศึกษาจึงได้ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายในการฝึก ซึ่งจะส่งผลทำให้มีความสนใจในการฝึกและเกิดการเรียนรู้ (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2540, หน้า 7) เช่น กิจกรรมการเขียนอักษรแทนภาพ การเติมอักษรที่หายไปให้เป็นคำที่มีความหมาย ปริศนาคำทาย เกม และการใช้บริบททางภาษา ซึ่งเป็นกิจกรรมย่อยเสริมเข้าไปในกิจกรรมหลักทั้ง 4 กิจกรรมสลับกันไป โดยจัดแบ่งคำออกเป็นหมวดหมู่ตามมาตราตัวสะกด คำประและไมประวิสรรชนีย์ คำที่ใช้ไม้ทัณฑฆาต และคำยากที่ไม่สามารถจัดเข้าหมวดหมู่ได้โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยา เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกจึงได้พิจารณาให้เหมาะสม คือ ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็กที่เก่งและไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กอ่อน และแรงจูงใจในการสร้างแบบฝึกที่น่าสนใจเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนอยากทำจึงทำแบบฝึกจากง่ายไปหายากเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบกับความสำเร็จและอยากทำแบบฝึกต่อไป

นอกจากนี้แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยแต่ละชุดที่กำหนดไว้ 5 คำ มีกิจกรรมการฝึก 4 กิจกรรม แต่ละกิจกรรมจะมีการฝึกเขียนคำให้ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการย้ำซ้ำทวนการฝึกเขียนคำนั้นๆ ซึ่งเป็นไปตามกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ของธอร์นไคด์ ที่กล่าวว่า การฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร (Petty, อ้างใน กรรณิการ์ พวงเกษม, 2540, หน้า 7) และในการทำแบบฝึกแต่ละครั้งนักเรียนได้ตรวจคำตอบเองจึงสามารถรู้ได้ทันทีว่าเขียนผิดหรือเขียนถูก จึงเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักเรียนต้องการที่จะเรียนรู้ต่อไปประกอบด้วยจำนวนคำในการฝึกแต่ละครั้งมีจำนวนน้อยเพียงแบบฝึกชุดละ 5 คำ จึงทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายในการเขียนคำถามแบบฝึก ดังนั้นผลการใช้แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยจึงพบว่า นักเรียนมีทักษะในการ

เขียนคำสูงขึ้น ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำนงค์ โปธาเกียง (2538) ที่ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้ภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ซึ่งพบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้นโดยอาศัยกระบวนการฝึกหลาย ๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องและผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันในทางที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน

2. การนำแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยไปใช้ในห้องเรียน นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบฝึกชุดที่ 1 นานเกินกว่า 30 นาที แต่การทำแบบฝึกชุดต่อ ๆ ไป นักเรียนใช้เวลาประมาณ 25-40 นาที จากการสอบถามและสังเกตพฤติกรรมในระหว่างการฝึก พบว่า นักเรียนใช้เวลาในการทำแบบฝึกชุดแรกนานเพราะว่ารู้สึกตื่นเต้น ประหม่า กลัวว่าจะทำไม่ถูกจึงใช้เวลาในการซักถามผู้ศึกษาตลอดเวลา ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนไม่มีประสบการณ์ในการทำแบบฝึกการเขียนคำแบบนี้มาก่อน ผู้ศึกษาจึงได้แก้ปัญหาโดยการชี้แจงขั้นตอนการทำแบบฝึกอีกครั้งหนึ่ง และแนะนำในการอ่านคำชี้แจงก่อนการทำแบบฝึกทุกครั้งทุกกิจกรรม จึงเป็นผลทำให้การทำแบบฝึกชุดต่อ ๆ ไป ไม่มีปัญหา นักเรียนอ่านคำชี้แจงและลงมือฝึกการเขียนคำตามกิจกรรมการฝึกเองโดยใช้เวลาตามกำหนด มีเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อนมาก จำนวน 4 คน จะทำงานช้ากว่าเพื่อน นักเรียนชอบที่ได้ฝึกเขียนคำในแบบฝึก ทำให้การเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนถูกต้องและพัฒนาการเขียนคำได้อย่างรวดเร็วและนักเรียนชอบที่แบบฝึกมีรูปภาพและชอบที่จะระบายสีลงในรูปภาพด้วย

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนจากแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคงในการเขียนคำภายหลัง 2 สัปดาห์ ต่อมาสูงกว่าหลังการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงว่าการใช้แบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยสามารถพัฒนาการเขียนคำของนักเรียนได้สูงขึ้น ซึ่งมีผลงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเขียนคำดังนี้ ผลงานวิจัยของ ศุภดา ลัด สิทธิประเสริฐ (2536) ได้ศึกษาการใช้ชุดการฝึกทักษะการเขียนคำภาษาไทยพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ชุดฝึกสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนสูงขึ้นอย่างน่าพอใจ โดยมีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทิพวรรณ นามแก้ว (2535) ได้ทดลองการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำที่มีพยัญชนะ น ง ด ม ก บ เป็นตัวสะกดสำหรับนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า หลังเรียนแบบฝึกเสริมทักษะนักเรียนมีความคงทนเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ก่อนนำแบบฝึกการเขียนคำไปใช้ควรได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ในคู่มือและคำชี้แจง เพื่อให้การดำเนินการฝึกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ในการเรียนการสอนครูควรทดสอบการเขียนคำใหม่ในบทเรียนทุกครั้ง เพื่อสำรวจดูว่ามีคำใดบ้างที่นักเรียนเขียนผิด เพื่อจะได้จัดทำแบบฝึกที่เกี่ยวข้องกับคำนั้นได้เหมาะสมและควรให้นักเรียนฝึกเขียนคำยากบ่อยๆ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำได้ถูกต้องคล่องแคล่วและส่งผลให้มีความคงทนในความจำการเขียนคำได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทยในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการใช้กิจกรรมที่ต่างกันในรูปแบบฝึกการเขียนคำภาษาไทย